

ו. ו. אומר: 2/3 %
אין מוליכין חלה ומתנות לכהן ביום טוב,
בין שהורמו מאמש בין שהורמו מהיום;
4. נה 1/8 מתירין.

אמרו להם ו. 2/3 % גזרה שנה:
חלה ומתנות מתנה לכהן, ותרומה מתנה לכהן;
כשם שאין מוליכין את התרומה,
כך אין מוליכין את המתנות.
אמרו להם ו. נה 3/4 לא,
אם אמרתם בתרומה שאינו זכאי בהרמתה,
תאמרו במתנות שזכאי בהרמתן?

ז. ו. אומר: 2/3 %
תבלין נדוכין במדוך של עץ,
והמלח בפך ובעץ הפרור.
4. נה 3/8 אומר:
תבלין נדוכין כדרךן במדוך של אבן,
והמלח במדוך של עץ.

ח. הבורר קטנית ביום טוב -
ו. אומר: 2/3 %
בורר אכל ואוכל.
4. נה 3/8 אומר:
בורר כדרכו בחיקו, בקנון ובתמחוי,
אבל לא בטבלא ולא בנפה ולא בכברה.
0° ו 3/4 אומר:
אף מדיח ושולה.

ט. ו. אומר: 2/3 %
אין משלחין ביום טוב אלא מנות.
4. נה 3/8 אומר:
משלחין בהמה חיה ועוף, בין חיים בין שחוטין.
משלחין יינות שמנים וסלתות וקטניות,
אבל לא תבואה.
5° ו 1 % מתיר בתבואה.

י. משלחין כלים, בין תפורין בין שאינן תפורין,
ואף על פי שיש בהן כלאים, והן לצרך המועד;
אבל לא סנדל המסמר ולא מנעל שאינו תפור.
0° ו 1/4 אומר:
אף לא מנעל לבן, מפני שצריך אמן.

זה הכלל:
כל שנאותין בו ביום טוב משלחין אותו.

...

א. יום טוב שחל להיות ערב שבת -
לא יבשל אדם בתחלה מיום טוב לשבת;
אבל מבשל הוא ליום טוב,

א. ו. אומר: 2/3 %
שמאי אומר: תאכל;
4. נה 3/8 אומר: לא תאכל.

ב. השוחט חיה ועוף ביום טוב -
ו. אומר: 2/3 % יחפר בדקר ויכסה.
4. נה 3/8 אומר: לא ישחט,
אלא אם כן היה לו עפר מוכן מבעוד יום;
ומודים, שאם שחט - שיחפר בדקר ויכסה,
שאפר כירה מוכן הוא.

ג. ו. אומר: 2/3 %
אין מוליכין את הסלם משוכך לשוכך,
אבל מטהו מחלון לחלון;
4. נה 3/8 מתירין.

ד. זמן שחורים ומצא לבנים,
לבנים ומצא שחורים;
שנים ומצא שלשה - אסורים.
שלשה ומצא שנים - מתרים.
בתוך הקן ומצא לפני הקן - אסורים.
ואם אין שם אלא הם - הרי אלו מתרים.

ה. ו. אומר: 2/3 %
אין מסלקין את התריסין ביום טוב;
4. נה 3/8 מתירין אף להחזיר.

ו. ו. אומר: 2/3 %
אין נוטלין את העלי לקצב עליו בשר;
4. נה 3/8 מתירין.

ז. ו. אומר: 2/3 %
אין נותנין את העור לפני הדרסן ולא יגביהנו,
אלא אם כן יש עמו כזית בשר;
4. נה 3/8 מתירין.

ח. ו. אומר: 2/3 %
אין מוציאין לא את הקטן ולא את הלולב,
ולא את ספר תורה לרשות הרבים;
4. נה 3/8 מתירין.

ואם הותיר - הותיר לשבת;

אין מקרדין את הבהמה ביום טוב מפני שעושה חבורה, אבל מקרצפין. אומר: אומר: אין מקרדין, אף לא מקרצפין.

ועושה תבשיל מערב יום טוב וסומך עליו לשבת. אומר: אומר: שני תבשילין; אומר: תבשיל אחד; ושיון בדג וביצה שעליו שהן שני תבשילין.

ט. הרחים של פלפלין טמאה, משום שלשה כלים: משום כלי קבול ומשום כלי מתכות ומשום כלי כברה.

אכלו או שאבד -

לא יבשל עליו בתחלה;

ואם שיר ממנו כל שהוא -

סומך עליו לשבת.

י. עגלה של קטן טמאה מדרס, ונטלת בשבת, ואינה נגדרת אלא על גבי כלים.

אומר: אומר:

כל הכלים אין נגדרין,

חוץ מן העגלה, מפני שהיא כובשת.

ב. חל להיות אחר השבת -

אומר: אומר:

מטבילין את הכל מלפני השבת;

אומר: אומר:

כלים מלפני השבת, ואדם בשבת.

ג. ושיון שמשיקין את המים בכלי אבן לטהרו,

אבל לא מטבילין;

ומטבילין מגב לגב ומחבורה לחבורה.

א. אין צדין דגים מן הביבין ביום טוב,

ואין נוהנין לפניהם מזונות;

אבל צדין חיה ועוף מן הביבין,

ונוהנין לפניהם מזונות.

אומר: אומר:

לא כל הביבין שוין.

זה הכלל:

כל המחסר צידה אסור, ושאינו מחסר צידה מתר.

ד. אומר: אומר:

מביאין שלמים ואין סומכין עליהן, אבל לא עולות.

אומר: אומר:

מביאין שלמים ועולות וסומכין עליהם.

ה. אומר: אומר:

לא יחם אדם חמין לרגליו אלא אם כן ראויין לשתייה.

אומר: מתירין.

ב. מצודות חיה ועוף ודגים שעשאן מערב יום טוב -

לא יטל מהן ביום טוב,

אלא אם כן יודע שנוצודו מערב יום טוב.

ומעשה בנכרי אחד, שהביא דגים דגים אומר: אומר:

ואמר: מתירין הן,

אלא שאין רצוני לקבל הימנו.

עושה אדם מדורה ומתחמם כנגדה.

ו. שלשה דברים אומר: אומר:

אומר: אומר:

אין טומנין את החמין מיום טוב לשבת,

ואין זוקפין את המנורה ביום טוב,

ואין אופין פתין גריצין אלא רקיקין.

ג. בהמה מסכנת - לא ישחט,

אלא אם כן יש שהות ביום לאכול ממנה כזית צלי.

אומר: אומר:

אפלו כזית חי מבית טביחתה.

אמר: אומר:

מימהן של אומר: אומר:

לא היו אופין פתין גריצין, אלא רקיקין.

אמרם לו: מה נעשה אומר: אומר:

שהיו מחמירין על עצמן

ומקלין לכל ישראל, להיות אופין פתין גריצין וחרי.

ד. בכור שנפל לבור

אומר: אומר: ירד ממחה ויראה,

אם יש בו מום יעלה וישחט;

ואם לאו לא ישחט.

אומר: אומר:

כל שאין מומו נכר מבעוד יום - אין זה מן המוכן.

ז. אף הוא אמר שלשה דברים להקל:

מכבדין בין המטות,

ומניחין את המגמר ביום טוב,

ועושיין גדי מקלט בלילי פסחים.

אומר: אומר:

ה. בהמה שמתה - לא יזינה ממקומה.

ומעשה ושאלו את אומר: אומר:

ועל החלה שנטמאה;

ונכנס לבית המדרש ושאל,

ואמרם לו: לא יזיזם ממקומם.

ח. שלשה דברים אומר: אומר:

אומר: אומר:

פרתו יוצאה ברצועה שבין קרניה,

ומקרדין את הבהמה ביום טוב,

ושוחקין את הפלפלין ברחים שלהם.

אומר: אומר:

ו. אין נמנין על הבהמה לכתחלה ביום טוב,

אבל נמנין עליה מערב יום טוב

ושוחטין ומחלקין ביניהן.

נוטל ממקום הפחת.
אף פוחת לכתחלה ונוטל.
אומר: $\frac{5}{3}$ אומר:

ד. אין פוחתין את הגר, מפני שהוא עושה כלי;
ואין עושין פחמין ביום טוב;
ואין חותכין את הפתילה לשנים.
אומר: $\frac{5}{4}$ אומר:
חותכה באור לשתי גרות.

ה. אין שוברין את החרס
ואין חותכין את הגר לצלות בו מליח;
ואין גורפין תנור וכירים, אבל מכבשין;
ואין מקיפין שתי חביות לשפות עליהן את הקדרה;
ואין סומכין את הקדרה בבקעת, וכן בדלת;
ואין מנהיגין את הבהמה במקל ביום טוב,
מתיר. $\frac{5}{4}$ $\frac{5}{3}$ $\frac{5}{2}$ $\frac{5}{1}$ מתיר.

ו. אומר: $\frac{5}{4}$ אומר:
נוטל אדם קיסם משלפניו לחצוץ בו שניו,
ומגבב מן החצר ומדליק,
שכל מה שבחצר מוכן הוא.
אומר: $\frac{5}{2}$ אומר:
מגבב משלפניו ומדליק.

ז. אין מוציאין את האור,
לא מן העצים ולא מן האבנים;
ולא מן העפר ולא מן המים;
ואין מלבנין את הרעפים לצלות בהן.

ועוד אמר $\frac{5}{4}$ אומר: $\frac{5}{4}$
עומד אדם על המקצה ערב שבת בשביעית,
ואומר: "מכאן אני אוכל למחר".
אומר: $\frac{5}{2}$ אומר:
עד שירשם ויאמר: "מכאן ועד כאן".

נה

א. משילין פרות דרך ארבה ביום טוב, אבל לא בשבת;
ומכסים פרות בכלים מפני הדלף;
וכן כדי זין וכדי שמן.
ונותנין כלי תחת הדלף בשבת.

ב. כל שחביבין עליו
משום שבות, משום רשות, משום מצוה, בשבת
חביבין עליו ביום טוב.

ואלו הן משום שבות:
לא עולין באילן, ולא רוכבין על גבי בהמה,
ולא שטין על פני המים,
ולא מטפחין, ולא מספקין, ולא מרקדין.

ואלו הן משום רשות:
לא דנין, ולא מקדשין, ולא חולצין, ולא מיבמין.

ואלו הן משום מצוה:
לא מקדשין, ולא מעריכין, ולא מחרימין,

אומר: $\frac{5}{4}$ אומר:
שוקל אדם בשר כנגד הכלי או כנגד הקופיץ.
אומר: $\frac{5}{2}$ אומר:
אין משגיחין בכף מאזנים כל עקר.

ז. אין משחיזין את הספין ביום טוב,
אבל משיאה על גבי חברתה.

לא יאמר אדם לטבח: "שקל לי בדינר בשר";
אבל שוחט ומחלקים ביניהם.

ח. אומר אדם לחברו: "מלא לי כלי זה",
אבל לא במדה.

אומר: $\frac{5}{4}$ אומר:
אם היה כלי של מדה לא ימלאנו.
מעשה $\frac{5}{4}$ $\frac{5}{3}$ $\frac{5}{2}$ $\frac{5}{1}$,
שהיה ממלא מדותיו מערב יום טוב
ונותנין ללקוחות ביום טוב.

אומר: $\frac{5}{4}$ אומר:
אף במועד עושה כן מפני ברורי המדות.
אומר: $\frac{5}{2}$ אומר:
אף בחל עושה כן, מפני מצוי המדות.

הולך אדם אצל חנוני הרגיל אצלו,
ואומר לו: "תן לי ביצים ואגוזים במנין";
שכן דרך בעל הבית להיות מונה בתוך ביתו.

ע

א. המביא כדי זין ממקום למקום -
לא יביאם בסל ובקפה,
אבל מביא הוא על כתפו או לפניו.
וכן המוליך את התבן -
לא יפשיל את הקפה לאחוריו,
אבל מביאה הוא בידו.

ומתחילין בערמת התבן,
אבל לא בעצים שבמקצה.

ב. אין נוטלין עצים מן הסכה, אלא מן הסמוך לה.
מביאין עצים מן השדה מן המכנס;
ומן הקרפף - אפלו מן המפזר.
איזהו קרפף?
כל שסמוך לעיר;
דברי $\frac{5}{4}$ אומר: $\frac{5}{4}$
כל שנכנסין לו בפותחת, ואפלו בתוך תחום שבת.

ג. אין מבקעין עצים,
לא מן הקורות, ולא מן הקורה שנשברה ביום טוב;
ואין מבקעין,
לא בקרדם ולא במגרה ולא במגל, אלא בקופיץ.

בית שהוא מלא פרות, סתום ונפחת -

ולא מגביהין תרומה ומעשר.

כל אלו ביום טוב אמרו, קל וחמר בשבת.
אין בין יום טוב לשבת אלא אכל נפש בלבד.

ג. הבהמה והכלים - כרגלי הבעלים.
המוסר בהמתו לבנו או לרועה -
הרי אלו כרגלי הבעלים.

כלים המיוחדין לאחד מן האחין שבבית -
הרי אלו כרגליו;
ושאין מיוחדין -
הרי אלו כמקום שהולכין.

ד. השואל כלי מחברו מערב יום טוב -
כרגלי השואל;
ביום טוב - כרגלי המשאל.

האשה ששאלה מחברתה תבלין ומים ומלח לעסתה
הרי אלו כרגלי שתיהן.
שם - פוטר במים,
מפני שאין בהן ממש.

ה. הגחלת כרגלי הבעלים, ושלחבת בכל מקום.

גחלת של הקדש מועלין בה,
ושלחבת - לא נהנין ולא מועלין.

המוציא גחלת לרשות הרבים - חיב,
ושלחבת - פטור.

בור של יחיד - כרגלי היחיד,
ושל אנשי אותה העיר - כרגלי אנשי אותה העיר,
ושל עולי בבל - כרגלי הממלא.

ו. מי שהיו פרותיו בעיר אחרת,
וערבו בני אותה העיר להביא אצלו מפרותיו -
לא גביאו לו;
ואם ערב הוא - פרותיו כמוהו.

ז. מי שזמן אצלו אורחים - לא יליכו בידם מנות,
אלא אם כן זכה להם מנותיהם מערב יום טוב.

אין משקין ושוחטין את המדבריות,
אבל משקין ושוחטין את הבייתות.
אלו הן בייתות?
הלנות בעיר,
מדבריות?
הלנות באפר.

שם ÷ ., 1/2 ... 3/4